

Posamezna številka:

60 vinarjev.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z danom naslednjega dne ter stane celoletno 120 k., polletno 60 k., četrletno 30 k., mesečno 10 k. Inserati po dogovoru. Pri večkratni objavi popusti.

Naravn. se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, prilike, levo. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevnica št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Rokopis se ne vrača.

Leto: I.

Maribor, sreda 15. septembra 1920.

Številka: 16.

Nadaljevanje debate o naši zunanji politiki.

Ostri napadi proti Bolgaram. — Pred novimi direktnimi pogajanjimi z Italijo. — Seja ministrskega sveta.

Balkanska klada.

Maribor, 14. septembra.

Čehoslovaška prometna komisija je dospela v Maribor ravno na dan, ko je naš list nevede za ta obisk, izrekel ostro obsodbo proti praksi naše obmejne carinarne. Naši člani te konference so opozorili vodjo komisije na to obsodbo in dobili smo baje od strani uglednega čehoslovaškega strokovnjaka zadoščenje, da nismo na napačni poti svoje odločno, stvarno kritiko.

Prav žal nam je, da zamoremo še te naknadno iskreno pozdraviti to odlično čehoslovaško komisijo. Radi bi jo bili pozdravili že prej, ker ji ob enem v dosego za celo Jugoslavijo velepomembnega cilja, ki ga ta komisija zasleduje, podali zanjo važne podatke.

Ali kakor nas prihod te komisije vesel, moramo na drugi strani skoraj nekam osramočeni sprejeti povod njene prihoda. Veselo je za nas, da se bratska država Čehoslovaška v toliki meri zanima za svoje južne brate, ter nas hoče ne v lepo donečih frazah, marveč dejansko, v blagovnem prometu tesneje privezati nase, tako, da ne bomo odvisni za vsak žebelj, za vsak stroj itd. na nam v narodno-političnem oziru še vedno sovražno Nem. Avstrijo. Seveda tudi nasprotno, da zamoremo mi direktnim potom bratom na severu pošiljati mnogo blaga, ki ga oni od nas potrebujejo.

Toda, kakor že kratko omenjeno, druga stran te kolajne kaže za nas žalostno lice. Maribor so mejna vrata

med severom in jugom, a na pragu teh vrat leži nerodna balkanska klada, ki ovira, da, naravnost onemogočuje svobodnejši prehod skozi ta vrata. Ta nerodna balkanska klada je naša obmejna carinarne. S kakimi napori nadčloveške potrpežljivosti in milijonskimi žrtvami za nepotrebno stojnino, ležarino in carlino in še za najmanj potrebno »bakšiško manipulacijo« smo se skozi dve leti trudili, da to klado odstranimo, jo vsaj ogladimo — vse zaman. Mi vsi smo ostali le pretrujeni, od vsakega čevljarskega vajenca tam izpreko sosednje meje zasmehovani kot »balkanci«, a klada sama je ostala, kamor so jo položili: na sistem predvojnih — tedaj še za malo Srbijo že ne več modernih carinskih in prometnih predpisov in zakonov, na katerih zastopniki in izvršitelji tega zastarelega sistema še danes trdovratno jahajo nas i državo navzdol proti katastrofi. Da, proti katastrofi! Kakor pred izbruhom orkana je v zadnjem času težilo na nas vseh — bodisi producentih, podjetjih ali konsumentih, neka težka svinčena atmosfera, ki je grozila k izbruhu z nedoglednimi posledicami. Jugoslavija je letos blagoslovljena z zemeljskimi produkti; v tem času zlasti ne vemo kam s preobilico žlahtnega sadja — in vendar mi skoro stradamo, blago leži brez haska nakopičeno, ker ne more nikamor naprej: na obmejnih vratih v Mariboru leži balkanska klada. In mi vsi potrebujemo toliko vsakdanjih stvari iz severa, tam nam jih naši bratje ponujajo, a ne morejo niti v Nem. Avstrijo, ker je od te klade na obmejnih vratih po železnem tiru nav-

izam Vidmar:

MLINARICA.

(Novela). (Dalje).

Objel jo je; njeno gorko ljubezen je razumel šele zdaj popolnoma. In slast njene sočne jedrovitosti, v kateri se mu je bila udala, da jo je bil lahko z razkošjem užival, mu je zopet živo stopila pred oči in ga vnovič zamamljala...

Dnevi, polni opojne sreče, so nastopili poslej za Konrada. Tiste steze iz vasi čez holm do mlina se je privadil tako zelo, da mu je postala najzadnje najljubša pot. Samo z nedeljanskimi popoldnevi se ni več zadovoljeval. Dogovoril se je s svojo sladko ljubico, in kadarkoli je imela ona kaj več časa, sta se shajala tudi ob delavnih, tako-le pod mrak največkrat, v ob potočnem goščavju za mlinom. Mima je ostajala kakor prvokrat vedno enako sočna in zapeljiva; nikdar se je ni naveličal, nikdar ne nasitil za zmerom njene vroče ljubezni, ker ni nič izpraševala, ampak samo dajala. Ko je odhajal od nje, zvižgaje si vso pot skozi gozd do doma, je večkrat obstal: »Nikdar bi si ne bil mislil, da zna taka preprosta ženska tako ljubiti!«

Nadučitelja Piškoviča je obiskoval zanaprej le še redkokdaj, posebno zato, da mu ni bilo treba reševati njegovoga

najnovejšega problema: kako priti potom zrakoplova na Mars in ostaviti na ta način enkrat za vselej to solzno dolino. Tembolj pa je zahajal k stricu, kovaču Andreju, ki mu je ugajal zaradi možate, jedrate govovice in zaradi dolgih, košatih brk; sedel je navadno do poldneva na nizkem, obžganem štoru pred kovačnico, poslušal, kako je pod stričevimi zamahi bobnelo po tinalu velikansko, črno kladivo in se je pri tem mnogokrat spomnil na fisto pesem, ki jo je znal nekoč v ljudski šoli vso na pamet:

Poslušam kovača, ki klad'vo obrača, bunkati, bunkati noč ino dan...

Švarkaje si cigareto za cigareto pa je tako pred kovačnico sede mislil večidel samo na njo, na mlinarico; želel si je, da bi se brž zvečerilo ter da bi šel spet lahko k njej v vas.

Domačim je natvezil, da hodi tako pogostokrat proti gozdnatemu holmu samo zaradi svežega zraka, ki ga izdihavajo smreke. Sicer pa si ni delal nobenih skrbi, da bi ga kdo zavohal, kam pravzaprav zahaja. Zajec je lahko prav brezskrbno hodil v mlinarjev zelnik in mu objedal najlepše zelje. Stari mlinar ni slutil nič hudega, ker mu je prinašal še zmerom časopise in je govoril z njim prijazno, kakor da sta bila

zgor in navzdol vse prezaloženo s tovari čakajočimi na odrešenje že po več mesecev.

A sedaj nam prihajajo na pomoč naši severni bratje, ker so zvedeli, da si sami ne moremo, oziroma nočemo pomagati. Ni to sramota za nas? Ne, za nas tu gori gotovo ne! To so bratje Čehoslovaki tudi na licu mesta sami ugotovili. Videli in slišali so, da oni, ki so tega zla krivi, nas ne smatrajo kot Jugoslovane, ampak še vedno kot »Švabe«, da se pa tudi oni sami ne smatrajo kot Jugoslovani, ampak kot — radikalni Srbi iz predvojne dobe. Uvideli so, da že to čisto zgrešeno naziranje samo na sebi ne more roditi blagoslova celokupnosti. In to bodo bratje Čehoslovaki, na čelu jim odlični član ministrstva dr. Loukaš, tam doli v Beogradu mirno a odločno povedali: tako ne gre več dalje! In ker bodo to tam doli odločno povedali, zato smo jim hvaležni, da so prišli baš v zadnjem trenutku. In zato smemo od uspeha teh konferenc pričakovati še le utrjenje podlage, ki jo je pred kratkim vnanji minister iste države v Beogradu vzpostavil v velikih potezah. Beograd se bo premislil odkloniti tako realno podlago v dobrobit »male antante«. Ne moremo danes jasneje govoriti; kdor nam je že od včerajšnjega poročila o tej komisiji pazno sledil, nas bo razumel tudi brez posebnega komentarja. Upajmo, da se balkanska klada na vratih Maribora že v kratkem spravi kamor spada.

Zahtevajte povsod dnevnik „Tabor“.

pila že bratovščino. Pa tudi drugače ni nikomur moglo priti na um, da se zanima Podlogarjev visokošolec za mlinarico. Tak gospod in — preprosta mlinarica! Konrada je posilil večkrat smeh in najraje bi se bil zakrohotal mlinarju v obraz: »Nace, Nacek, ti preljuba rogovila, ali te vlečem za nos!« Kadar je bilo treba, je s Franckom tudi pripeljal v mlin žito; ob takih časih se je s svojo ljubico veliko več pogovoril z očmi kakor pa z besedami; in razumela sta se. Tudi Mima je znala skrivati pred možem in pred svetom svojo tajno ljubezen.

Tako so v sladki ljubezenski omanji potekale počitnice naglo in pre-naglo. Ko je Konrad nekega jutra vstal malo pozneje kakor navadno ter stopil k stenskem koledarju, odtrgal listič in pogledal, katerega da je že, je osupel napravil nekoliko korakov nazaj ter se ni malo začudil:

»Da mi bo treba že prihodnji teden odraščati?« Tako hitro pa še ni bilo zlepa jeseni pred durmi.

Zapalll si je cigareto, odprl okno in se zagledal venkaj na polja. Nad vasjo so gručoma krožile lastavke ter se odpravljale na dolgo pot proti jugu; Konrad je stmel za njimi in nekaj kakor domotožje mu je leglo na dušo

Mariborsko žensko učiteljsiše.

Vprašanje mariborskega ženskega učiteljsiše razburja vse prebivalstvo slovenskega Štajerskega, odkar se je polastil poverjenišva za prosveto v Ljubljani dr. Verstovšek. Brez vsakega vzroka je ukinil ta gospod žensko učiteljsiše v Mariboru ob nastopu Jugoslavije, ko je bila vendar tedaj najlepša prilika, da bi se izpremenilo bivše nemško žensko učiteljsiše v slovensko. Nikomur ni mogel modri ukrep Verstovškov v glavo, a v velikem navdušenju tedanjih dni smo mu odpustili ta greh. Tolažili smo se tudi misliti, da bo gospod poverjenik gotovo vsaj pričetek naslednjega leta uporabil v to, da otvori slovensko žensko učiteljsiše v Mariboru. Toda varali smo se lansko leto in varali smo se tudi letos. Nasprotno! Še tako daleč je šel ta dični poverjenik, da je celo hotel zabraniti obiskovanje moških učiteljsiše gojenkam! Nastane sedaj vprašanje, kaj je vzrok temu, da gospod poverjenik dr. Verstovšek na noben način noče imeti v Mariboru ženskega učiteljsiše. Pravi vzrok tiči edino v tem, da hoče storiti gospod poverjenik uslugo mariborskim šolskim sestram, ki imajo zasebno žensko učiteljsiše s pravico javnosti. Te častite sestre hočejo na tem polju same gospodariti, one ne marajo nobene konkurence. Toda gospod poverjenik naj bo uverjen, da prebivalstvo štajerske Slovenije sodi o tem vprašanju čisto drugače. Štajerska Slovenija in Prekmurje štejeta okoli 600.000 prebival-

ob misli, da bo moral tudi on kmalu zapustiti domačo vas.

»Nič posebnega ni na kmetih, ampak človeku se naposled le priljubijo ti samotni kraji in ti tihi, grčavi ljudje se je zaglobil v misli. — »Da bi mi bilo kakor lastovkam! One odlete tudi s svojimi družicami, jaz pa... Cisto sam bom odrinil proti severu...«

Spomnil se je na svojo ljubico mlinarico in hipoma se mu je zazdela prejšnja primera smešna in pregrešna. Stopil je pred ogledalo in si zapretil s prstom:

»Zdaj si se pa debelo zlagal! Kaj se boš delal tako svetega, ti, ti Don Juan! Tako močno ti ne leži več na srcu. So že proč tisti časi.«

Za kratek čas je pričel z izpraševanjem vesti, pri čemur je navsezadnje moral priznati, da je njegova ljubezen do Mime zadnje tedne v resnici jela ugašati; zakaj in čemu — tega se prvi hip ni mogel domisliti. Šele, ko se je po daljšem času zopet enkrat zatopil v knjige, ko mu je pred oči živo stopilo mesto z vsem svojim hrupom in šundrom, se mu je posvetilo:

»Nič ni izobražena. In nobene eleganca, nobene uglajenosti nima! Drugačna so mestna dekleta.«

In kolikor dalje je mislil na veliko mesno življenje, toliko več napak je našel sčasoma na mlinarici. (Dalje pr-

čev, torej mnogo več kakor cela bivša Kranjska. Ali bi ne bil naravnost kulturni škandal, da bi tako ozemlje ne imelo javnega ženskega učiteljskega? Prebivalstvo ga odločno zahteva, to naj si gospod Verstovšek zapomni! Prebivalstvo ima tudi pravico do takega zavoda. Stariši, ki količkaj samostojno mislijo, ne marajo svojih otrok izročiti enostranski samostanski vzgoji, za katero morajo vrhutega plačevati še šolnino, dočim na državnih ženskih učiteljskih ni šolnine. Stariši zahtevajo po vsej pravici, da država da 600.000 štajerskim in prekmurskim Slovincem državno žensko učiteljske, kjer se bodo njihova dekleta izobraževala za učiteljice brez znane samostanske hinavščine in zavijanja oči. Tu ne velja tudi ne najnovejši „Stražin“ zagovor, da bo preveč učiteljic, če bo sta dve učiteljici na slovenskem Štajerskem. Če bi bilo to res, potem bi morali pa Verstovškovi logiki zapreti tudi ljubljansko žensko učiteljske, kajti na Kranjskem obstojata poleg javnega učiteljske še samostanski učiteljski v Ljubljani in v Skofiji Loki.

Pa tudi, če bi bil resničen izgovor, da bi bilo število učiteljic preveliko, če bi obstojalo v Mariboru državno žensko učiteljske, bi tak izgovor ne držal. V takem slučaju bi bila dolžnost gospoda poverjenika, da ukine zasebno samostansko učiteljske v Mariboru ter da z ustanovitvijo državnega učiteljske starišem priliko, da se vzgajajo njihova dekleta brez nunskih priveskov. Taka je resnica o vprašanju ženskega učiteljske, gospod poverjenik!

Mi Vas prav dobro poznamo! Preveč ste javno odkrili svoje klerikalne karte, da bi ne vedeli, kam pes tace moli. Žalostno je, da je baš šola v Sloveniji v rokah takega fanatika, ki se ne ozira pri nastavljanju nadzornikov — kakor je to pokazal v zadnjem času na Kranjskem — čisto nič na strokovno znanje, temveč edino na siepo pokorščino napram klerikalni stranki, in fanatika, ki hoče na vsak način prisiliti stariše, da izročijo svoje hčere nunam. Nam pa je, gospod poverjenik, Vašega paševanja zadosti in storili bomo vse, da bomo prepričali potapljenje slovenske mladine v Vašo klerikalno temo.

Zunanja in notranja politika.

* Češke šole na Dunaju. V soboto je posetila deputacija dunajskih Čehov pod vodstvom poslanca Dvořaka državnega tajnika Magra in se pritožila glede zastopavljanja dunajskih Čehov v zadevi glede čeških manjšinskih šol na Dunaju, namreč, ker se za te šole še ni določilo vpisovanja. Dr. Mayr je izjavil, da so za manjšinske šole merodajne točke mirovne pogodbe v Sv. Germainu in da vlada nikakor ne misli zastopavljati Čehov. Državni tajnik se bo glede teh pritožb sporazumel s tajnikom za pouk in šolske reference dunajske občine.

„Daily Herald“ v ruski službi. Upravi „Daily Herald“ je došla z ruske strani ponudba 75.000 funtov šterlingov v zlatu. Uprava lista bo sklicala sejo, v kateri bo razpravljala o sprejetju te ponudbe.

* Zarota proti Lenjinu. Sovjetske oblasti so v Moskvi razkrile anarhistično zaroto, ki je nameravala več terorističnih akcij proti predstavnikom sovjetske vlade. V konfisciranih aktih so našli načrte za atentat na Lenjina in Bucharina. Največji del zarotnikov se rekrutira iz sotrudnikov anarhističnega lista „Golos Truda“, posebno znani anarhist Jegorov, ki je bil poveljnik zelene armije na Turškem.

* Socijalistična zbornica v Rimu. Socijalistična zbornica je podala mini-

strskem predsedniku in predsedniku zbornice prošnjo za vpoklic.

* Iz grške politike. Casniki priobčujejo poročilo preiskovalnega sodnika v zadevi zarote. Po tem poročilu se doznava za velik komplot raznih strankarjev prejšnjega kralja Konstantina v Švici, bivših politikov in nekaterih častnikov starega režima v Grčiji. Atentat na Venizelosa je bil sklenjen in pripravljen pri sestanku princa Andreja, brata kralja Konstantina v Sv. Moricu. Kot dopolnilo atentata naj bi v Atenah izbruhnila revolucija, ki bi naj zasedla vlado. Preiskovalni sodnik predlaga, naj se poveri zadeva sodišču za veleizdajo. Princa Andreja, Teotoha in več drugih politikov, ki se nahajajo začasno v Švici v službi prejšnjega kralja, se bo tožilo radi udeležbe pri komplotu.

Dnevna kronika.

— Premodrim farizejem pri „Straži“ bodi povedano, da so se s svojim smešenjem naših izvornih poročil osmešili le sami. Vsak žurnalistični otrok ve, da mi ne sprejemamo poročil direktno morda iz Timbuktu, ampak, kar smo v našem listu nedavno dovolj jasno povedali, preko Dunaja, kjer imamo svojega posebnega poročevalca, ki nam te vesti pošilja vsak dan telefonično. Da imamo vsled tega pravico označiti te vesti kot izvorne je jasno, ker jih ne dobivamo iz kaknega poročevalnega urada. Isto označbo rabijo tudi vsi drugi listi, seveda premodri „akademiki“, ki so studirali univerzo v lemenatu (izvzemši dr. Lenarda, ki pa je pri „Straži“ samo filapec) tega ne vejo, ker so duševno preveč ubogi. Poleg posebnega poročevalca pa dobivamo vesti še od Dunajskega korespondenčnega urada ter od ljubljanskega dopisnega urada.

— Sužnji in „farizeji“. Zadnja „Straža“ se zopet zaleta v mojo osebo ter trdi, da je „Delavec“ poročal, da otvori naše gledališče sezono z mojo dramo „Sužnji“. Kakor vedno, tako lažejo tudi tu. „Delavec“ ni tega nikoli poročal, pač pa je prekladal vesti drugih listov, ki pa niso bili „liberalni“ pač pa klerikalni „Slovenec“, v katerem sem to vest najprej čital. „Sužnji“ so samo še površen osnutek, ki se morajo šele podrobno izdelati, predno pridejo na oder. Sumim pa, da je ta vest prišla v svet na isti način kakor sedaj v „Slovencu“ celoten repertoire, (katerega je neki brezposelni človek vkradel v Cirilovi tiskarni, ko se je tiskal na lepake), brez moje vednosti in brez vednosti g. ravnatelja Nučiča. R. Rehar.

— Čehoslovaki in naša carinarna. Ko je čehoslovaška komisija stopila na naš s tovorom založeni kolodvor, ko si je ogledala prenapolnjena skladišča naše carinarne in njeno „ima vremena“ na tri strani razdeljeno poslovanje, si je bila brez drugih podatkov že na jasnem, da je na najvažnejšo obmejno postajo prenešen balkanski carinski sistem, pravi krivec vsega prometnega zla. In ko so čehoslovaški nadve vlijudni gentlemeni potem še pred seboj videli že po vnanjem nastopu odbijajočo orjaško postavo vsegamogočnega gospoda upravnika Mitrovića, so bili Čehi prepričani, da je poleg sistema popolnoma zgrozena tudi njegova reprezentanca oz. eksekutiva. Po mestu so se celo razširile govorice, da si je gospod upravnik po svoji stari navadi privoščil tudi reprezentante čehoslovaške republike s svojim notoričnim „hajdi na polje!“ ter jim obenem pokazal vrata, češ, tu je njegovo nedotakljivo kraljevstvo, pa naj pride njegov minister sam. Da je g. upravnik Mitrović to svojo balkansko maniro praktical nad člani obratnega ravnateljstva ter tudi nad sicer uglednimi strankami, to radi verujemo in mu tega niti ne zamerimo, kajti česar še je Janežek naučil, to Janež tudi zna. Ampak na drugi strani tudi temu vsegamogočnemu gospodu prisojamo toliko diplomatske uvidevnosti, da je v svojem temperamentu vedel taksirati velikanski razloček nad članom obratnega ravnateljstva juž. železnice in reprezentantom Čehoslovaške države. Ne, tako daleč to pot ni prišlo in čeravno g. Mitrović ni naša posebna simpatija, vendar si gtejemo v svojo dolžnost, ga braniti proti

takim neresničnim vestem. Čehoslovaki so tudi na tem polju izurjenejši strokovnjaki kot smo mi vročekrvneži. Vselej, kadar je zašel g. Mitrović v ogenj svojega temperamenta, so Čehoslovaki ta ogenj pogasili z umerjeno a odločno vlijudnostjo. In na ta način je doslej vkljub vsem našim pritožbam v listih in v Beogradu nepristopni gospod upravnik iz ust poklicanil strokovnjakov druge države zvedel, da tako ne more iti dalje, da on sam umetno zadržuje promet in da s svojimi samolastno izmišljenimi predpisi oškoduje stranke in državo. Gospodje iz Čehoslovaške so se namah začudili, da na primer, ta gospod zahteva, da mora železnica za iz Nemske Avstrije dobavljati premog mu predložiti od mestnega magistrata potrjeno spričevalo, da železnica potrebuje premog za svojo uporabo. Naravnost smešen je tudi njegov odpor proti železnici, ki je v interesu strank pripravljena za sestave deklaracij; toda gospod upravnik priznava za to upravičeno poleg inozemske tvrdke Schenker izrecno srbsko podjetje Adrijo, pri katerem je baje tudi on sam soudeležen. Sicer se pa o poteku teh — upamo — našo usodo odločujočih konferenc v Mariboru še povrnemo ob priliki naših obsodb zgroženega carinskega poslovanja v Mariboru.

— Po mestu se razširjajo zopet brezpredmetne in brezmiselnje govorice, da se priklopi Maribor Nemški Avstriji in mnogo drugih podobnih dovoric. Občinstvo opozarjamo, da takim brezvestnim hujšakcem ne hodi na limanice in vsakega, ki bi razširjal podobne vesti, naznani našim državnim varnostnim organom.

— Zabavni večer naprednih akademikov v soboto večer v Narodnem domu je uspel jako dobro, čeprav je bilo treba premagati obilo težkoč. Po dvorani so se stvorila omizja, ki so dajala prireditvi prijazno, domače lice. Nastop pevskega društva „Drava“ je pokazal, da se to naše najmlajše kulturno društvo lepo razvija, da je od prvega nastopa do danes premagalo že mnogo težkoč in izravnalo prvotne hibe in neodstatke. Gdčna Danica Savinova je zapela z ljubko preprostostjo par kpletov, g. Železnik ter ga. Iva Setinska pa sta podala pantomino, ki smo jo videli že na lanski gledališki reduli. Druge točke so vsled poznega časa morale odpasti. Po tem programu se je pričel ples s prosto zabavo. Obsojanja vredno pa je, da je občinstvo z ne-točnim prihodoru zavleklo pričetek za celo uro. Želeli bi bilo, da bi se naši inteligentni krogi navadili malo več točnosti. Pogrešali pa smo tudi več naših znanih narodnih družin, ki bi bile v v prvi vrsti poklicane, da bi podpirale naše akademike.

— Trgovski in privatni nastavljeni pozor! Izobraževalno društvo privatnih nastavljenec v Mariboru prične 1. oktobra t. l. s svojim delovanjem, razdeljenim v sledeče tečaje: Stenografija, slovanski jeziki, italijanščina, godba, izobrazba trgovskih vajencev, telovadbe in plesni pouk. Dalje ustanovi klub fotoamateurjev, šahovski klub in klub turistov. Vpisovanje v posamezne tečaje in pristopne prijave pričnejo 15. t. m. v društveni pisarni, Slovenska ulica št. 8 dvorišče, desno med 18. in 20. uro, kjer je tudi posameznim omogočen vpogled v društvena pravila. Plesna šola se vrši pod dobrim vodstvom v prenovljeni Gambelinovi dvorani in traja 6 mesecev. Vodstvo objublja, da bo storilo vse mogoče, da ohrani plesno šolo na dobrem glasu.

— Porotne obravnave v Mariboru. Pri prihodnjem porotnem zasedanju se bode razpravljalo o nastopnih delikatih: 20. septembra Pinter Ivan in Hren Alojz, hudodelstvo tatvine, 21. septembra Fradl Ivan in Turk Konrad, hudodelstvo tatvine, 22. septembra Mulec Franc in Markuš Jožef, hudodelstvo tatvine, 23. septembra Gabrovec Jakob, hudodelstvo goljufije, Tement Anton, težka tel. poškodba, 24. septembra Gašparič Rudolf, hudodelstvo umora, 25. septembra Ceraj Milan in Hašl Edmund, hudodelstvo tatvine, 27. septembra Zebot Franjo, tiskovna pravda, 19. prič, 28. septembra Stupan Vekoslav, 3 tiskovne pravde.

— Glasbena Matica Maribor. Prihodnja pevška vaja se vrši v torek dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih pri Götzu. Novi pevci dobrodošli; med letom se novi pevci ne bodo več sprejemali. Vsak na novo pristopivši član bo po preskušnji dodeljen primernemu glasu. Odbor.

— Za Jugoslovensko Matico podružnico Maribor, se je na predlog gospod prof. Smrekarja nabralo v gostilni „Maribor“ znesek 280 K. Oddelek finančne straže Sv. Jurij na Pesnici jo poslal znesek po 115 K, ki jih je darovalo moštvo ob slovesu tovariša Hinkola Kapun v svrhu skorajšnje osvoboditve naših bratov onkraj demarkacijske črte. Vsem darovalcem izreka odbor prisrčno hvalo!

— Občinstvo se opozarja, da ostanejo uradne ure za stranke pri mestnem knjigovodstvu in mestni blagajni tudi za čas ljudskega popisovanja, ki se vrši od 15. do 21. septembra 1920 neizpremenjene t. j. od 8. do 12. ure dopoldne.

— Davkoplačevalci mesta Maribora se opozarjajo, da tekom 14. dni vplačajo pri mestni blagajni naknadna doplačila povišanih občinskih doklad, ker se bodejo morali sicer po preteku tega časa zaračunavati zakonito predpisane opominjevalne pristojbine.

— Za sokolski obrtni naraščaj je daroval gospod Ivan Dokl, ključavničar v Mariboru, Koroška cesta, znesek 50 K iz neke sodne poravnave.

— Vpisovanje v šole dekliškega zavoda „Vesna“ se vrši 16. in 17. t. m. od 9.—12. ure. Zavod obsega sledeče šole: 1. enoletno kuhinjsko-gospodinjstvo šolo; 2. I. in II. letnik obrtne šole za belo šivanje in obleko; 3. izobraževalno strokovne tečaje: a) trgovskega značaja, b) jezikovnega in umetniškega značaja, c) gospodinjstvega značaja.

— Začetek pouka na javnih ljudskih in meščanskih šolah v Mariboru. Redni pouk v šolskem letu 1920/21 se prične dne 20. septembra 1920. Sprejem in vpisovanje se vršite dne 16. in 17. septembra od 8. do 12. in popoldne od 16. do 17. ura v sledečem redu: 1. Za dekliško ljudsko šolo I. v poslojpu te šole Miklošičevi ulici 1. 2. Za dekliško ljudsko šolo IV. v Cankarjevi ulici (t. j. dekliška meščanska šola II. in dekliška ljudska šola IV. v šolskem poslojpu v Cankarjevi ulici.) 3. Za dekliško ljudsko šolo III. na Zrinjskega trgu (prej vadnice razpuščenega ženskega učiteljskega v poslojpu te šole na Zrinjskega trgu.) 4. Za vse v Magdalenskem predmestju in delavniški koloniji stanuječe deklice v poslojpu dekliške ljudske šole na Magdalenskem trgu in za dečke v deški ljudski šoli III. Ruška cesta. 5. Za dečke, ki posejajo meščansko šolo, v poslojpu deške meščanske šole v Krekovi ulici. 6. Za deško ljudsko šolo I. v poslojpu nekdanjega ženskega učiteljskega na Zrinjskega trgu. 7. Za ljudsko deško šolo II. na Slomškovem trgu v poslojpu te šole, če ne pride še tukaj naknadna izprememba. 8. Za deško ljudsko šolo IV. v poslojpu te šole v Samostanski ulici. — Glede meščanskih šol, se odloča: a) Vsi meščanskošolski učenci bodo zahajali v deško meščansko šolo v Krekovi ulici. b) Učenke meščanskih šol, katere obiskujejo slovenske razrede, bodo zahajale v dekliško meščansko šolo II. Cankarjeva ulica. c) Učenke meščanske šole, katere obiskujejo nemške razrede se priklopijo meščanski šoli I. Miklošičeva ulica. Stariši ali njih zastopniki se opozore, da morajo otroke dovesti k vpisovanju ter predložiti krstni list in izpričevalo o cepljenjih kozah otrok, če možno tudi domovnico. Za tuje, tukaj nešoloobvezne otroke, ki žele vslopiti v kako mestno šolo, se vplača pri šolskem vodstvu predpisani znesek 50 K za šolsko leto. Opozarja se, da se morajo vsi tuji učenci in učenke, ki prestopijo v kako mestno šolo, odjaviti pri svojem šolskem vodstvu in prinesiti s seboj tozadevno potrdilo. Šolska vodstva se pooblašajo vsprejemati tuje otroke v ljudske in meščanske šole na ustno prošnjo o slučaju prostora in proti dokazu dobrega reda iz нравnosti. O ostalem ostanejo dosedanji predpisi pri postopanju glede predčasne spre-

femanja. Solska vodstva se morajo ravnati pri tem po razglasu mestnega šolskega sveta od 30. avgusta 1913, št. 1597.

— **Otvoritev mestnih otroških vrtcev v šolskem letu 1920/21.** Vpisovanje gojencev v otroške vrte za leto 1920/21 se bo vršilo dne 17. in 18. septembra od 9. do 12. in od 14. do 17. uri v dotičnih otroških vrtcih. K vpisovanju je prinesiti rojstni ozir. krsni list vpisanega otroka. Učnina znaša mesečno 5 K. Ista se zamore znižati ali odpustiti ob dokazanem uboštvu na podlagi prošnje starišev. Tozadevne prošnje se morajo izročiti voditeljici dotičnega otroškega vrtca. K vpisovanju se smejo pripeljati popolnoma zdravi otroci. Otroški vrtec I. v Strossmajerjevi ulici je razpuščen.

Napredni inteligenci!

Volitve za ustavotvorno skupščino so razpisane. Čas je, da opredelimo stališče k ustavnemu problemu.

Vabim napredno inteligenco vseh strok, ki jih zanima vprašanje, kako bodi uravnana uprava v naši državi, da se udeleže nedeljo dne 19. septembra 1920 ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani v Ljubljani sestanka, kjer se bo razpravljalo o ustavi.

Debato uvedejo referati načelnika dr. Sagadina, prof. dr. Vošnjaka in okrajnega glavarja dr. Steske.

Razprava se bo gibala po največ okoli obsega pokrajinske in okrajne avtonomije in o tem, kako ustvariti tak stik s pokrajinsko in okrajno državno kakor tudi s strokovnimi pokrajinskimi uradi (tehnične direkcije, finančna, zdravstvena, šolska uprava), da bo ob enem varovana iniciativa samouprave in zagotovljeno konvergentno delo avtonomije in vseh panog državne uprave. Naš sestanek ni političen, temveč strokoven.

Prosim obilne udeležbe.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1920.

Dr. Gregor Žerjav s. r.

Sodišče.

Ljudska sodba.

Prva inštanca kazenskega sodišča je v aferi Zebot proti Znuđerl in tovariših izdala razsodbo, ki je zelo razburila Izrael. — Da bodo tudi novi naročniki in bralci „Tabora“ pri nadaljnjem razvoju te politične afeře poučeni, ponovimo deloma že znani dogodek na kratko, obenem z razlogi razsodbe:

Dne 7. decembra 1919 je priredila SKS (Samostojna kmečka stranka) v Sv. Petru pri Mariboru javen shod, katerega so pristaši SLS kot nasprotniki majorizirali tako, da je shodu predsedoval somišljenik SLS obč. predstojnik Franc Bračko, glavno besedo pa je imel urednik Zebot, dočim se tajniku SKS, Konradu Znuđerlu ni dala prilika, da bi govoril. Zebot je v svojem govoru napadal vlado, čes, da odtegovanje 20 odstotkov pri zigosanju bankovcev nima nič drugega na sebi nego to, da si gospoda polni žepe, ko tako odtegne denar, na drugi strani pa denar spravi zopet skrivoma v promet ter s tem valuto le zniža, ne pa zviša ter guli le ubogo ljudstvo. Pri besedah „da si gospoda polni žepe“, je Zebot pokazal z roko segajoč v žep. Samostojni so takoj protestirali proti tej obdolžitvi, za kar so jim SLS pristaši grozili, da jih vržejo ven. Znuđerl si je takoj po shodu napisal zgoraj omenjeno obdolžitev in povzročil od drugih tovarišev s podpisano ovadbo na deželno vlado. Dne 3. jan. sta bili obe stranki tozadevno zaslišani pri okrajnem glavarstvu.

Zebot se je čutil na svoji časti žaljenega in je vse na ovadbi podpisane pristaše SKS tožil. Ti pa so nastopili dokaz resnice. Sodišče je smatralo, da se jim je dokaz resnice v polni meri posrečil. Posebno pričča Anton Fras je natančno citiral kritično točko Zehotovega govora.

Iz krščansko-moralnega stališča zanimivo je pričevanje urednika Zebota in njegovih prič: Josipina Kirar, kaplan Matko Kreuh, Jožef Kirar, Jožef Bezjak, Alojz Gornik, Franc in Ana Bračko ter urednik Marko Kranjc. Zebot sicer priznava, da je kritiziral poslovanje vlade pri markiranju bankovcev, izključuje pa, da bi bil govoril tako, kakor je v ovadbi omenjeno. Kaplan Kreuh tudi prizna, da je Zebot napadal vlado; toda na vprašanje ali je Zebot govoril v smislu ovadbe, se priča odreže prav po jezuitsko: „ni tega rekel, ker se ne spominjam.“ Priča Josipina Kirar ne ve nič, da bi bil Zebot sploh napadal vlado (?). Tudi Franc in Ana Bračko trdita, da Zebot vlade ni napadal. Urednik Kranjc ima slab spomin, vendar izključuje, da bi bil Zebot napadal vlado. Priča navaja tudi shod v Smarju, čes, da Zebot tudi takrat ni tako govoril, kakor se je od nasprotne strani trdilo; pri tem pa priča pozabi, da je imel Zebot takrat na lističu napisano kot „slager“ za svoj govor besede: „dr. Žerjav — slepar.“ Ti besedi neovrgljivo pokazete pravo lice Zehotove ideologije.

Torej: osem prič potrjuje vsebino ovadbe, osem nasprotnih prič deloma sploh ne ve nič gotovega, deloma si nasprotujejo v glavnih točkah med seboj, zlasti, ali je Zebot vlado napadal.

Najboljši dokaz za merilo vrednosti krščanskega pričevanja sta doprinesli glavni prič urednik Zebot in Kranjc v svojem lastnem listu „Slov. Gospodar“ z dne 8. aprila 1920 v članku „Ljudska sodba nad demokrati“. Tu pišejo isti gospodje, ki so pri sodišču pred Bogom prisekali, da niso napadali vlade, med drugim tudi tole:

„Omeniti hočemo samo ono veliko goljufijo, ki jo je prejšnja vlada izvršila na ljudskem premoženju z odvzetjem 20 odstotkov denarne imovine ob priliki matkiranja avstr. kron. Ker so bile drž. blagajne prazne, si je vlada iz zadrege pomagala s tem, da je denar vzela tam, kjer je bil — iz žepov ljudstva.“ Glavni omenja nadalje tudi liberalni dr. Žerjav in zaključuje: „Se le sedanja vlada, v kateri je tudi naša stranka, je storila konec temu goljufivemu počenjanju.“

To za danes v pojasnilo za razumevanje posledic iz te razprave.

Najnovejša poročila.

Narodno predstavništvo.

LDU Beograd, 13. septembra. 123. redni sestanek narodnega predstavništva odpravlja predsednik narodne skupščine Vučković ob pol 17. uri. Tajnik Šegvič prečita protokol zadnje seje, ki se sprejme brez ugovora. Nato se čitajo prošnje in pritožbe. Posl. Žukić prosi predsednika narodnega predstavništva, da bi vojni minister posečal seje parlamenta, vsaj pa one, na katerih narodni poslanci stavljajo nanj vprašanja. Predsednik dr. Vučković odgovarja, da je vojni minister bolan, vsled česar ne more prihajati k sejam in tudi ne more zbirati podatkov, ki so potrebni za odgovore na razna vprašanja poslancev. Potem se vrši razdelitev v sekcije. Nato preide zbornica na dnevni red, to je nadaljevanje debate glede zakonskega predloga o mirovni pogodbi med zavezniškimi in pridruženimi silami in Bolgarijo. Radikalec Tomo Popović pravi v dolgem govoru med drugim:

Sklep miru bi moral med državami, ki so bile v vojni, vsebovati soglasnost, toda te soglasnosti ni bilo. Naši zavezniški so nam vsilili mir z Bolgarijo in s tem izvršili vrsto nasilstev nad nami, ker imeti tak mir z Bolgarijo pomenja skoro vprašanje, smo li premagani ali smo zmagovalci. Zdi se, da se naši zavezniški niso prav nič brigali za herojsko Srbijo. Samo v Surdulici smo izgubili nad 20.000 srbskih sinov, našo najboljšo inteligenco, svečenike, učitelje, sodnike in druge odlične državljane, ki so padli pod krvavo roko Bolgarije. Kakor v

Surdulici, tako je bilo tudi v drugih okrožjih. Dasiravno je prejšnji predsednik vlade gospod Protić izjavil, da se bo v mirovni pogodbi z Bolgarijo sprejela klavzula, da bodo oni Bolgar kaznovani, ki so zakrivali krvave čine nad nami, sedaj te klavzule ne vidimo nikjer.

Posl. Popović nadaljuje svoj govor in pravi, da se čudi, da vlada ni vpoštevala razpoloženja naroda, ko je obnovila diplomatske odnose z Bolgarijo. V Beogradu se nahaja bolgarski poslanik kot zastopnik barbarskega plemena, države divjakov in misli, da se bo smel smatrati v Beogradu za varnega. Predstavitelj barbarske države in divjaškega naroda, kakršen je bolgarski, pa ne more biti varen v naši državi. Ministrski predsednik dr. Vešnić opozarja, da bolgarski poslanik ni tak, kakor slika posl. Popović Bolgare. Posl. Popović nadaljuje: Dobro torej. Danes, ko se vsi odrekajo svojim roditeljem in družinam, se mora tudi on odreči temu, da je Bolgar. Govornik v svojem nadaljnjem govoru z vsilo napada Bolgare, katerim odreka vsako kulturo in izjavlja, da je po njegovem mnenju nemogoče dobro razmerje med nami in njimi.

Za njim povzame besedo ministrski predsednik dr. Vešnić, ki zahteva pred vsem, da mora biti vsak govornik v svojih govorih zmernejši, posebno kar se tiče naših zaveznikov, da ne bo srbski narod pred vsem omikanim svetom delal vtisa kot najnehvaležnejši narod. Odvrniti moram od vlade, od parlamenta in od vsega naroda očitek, ki bi bil mogoč, ako bi vtis govora z zadnjih dveh dneh ostal nepopravljen. Opozarja na to, da so tudi najmočnejši in največji prijatelji in neprijatelji izšli iz vojne nezadovoljni, da so tudi največji narodi trpeli in so bili še mnogo bolj oškodovani kakor mi. Hvaležni moramo biti svojim zaveznikom brez razlike. Posl. Biankini: Ali tudi Italijanom? Dr. Vesnić odgovori, da tudi Italijanom, vsled česar postane nemir na levici. Nadaljujoč pravi, da moramo biti zaveznikom hvaležni za vse usluge, ki so nam jih storili, in da nam ta okolnost ne jemlje niti moči niti pravic, kadar pridemo v položaj, da s katerim izmed njih razpravljamo o kateremkoli našem interesu in o katerikoli naši pravici.

Za njim govori demokrat dr. Angjelevi, ki v svojem govoru napada Bolgare in žigosa njih, zahrbitno politiko proti Srbiji ter poudarja, da je edinost vseh treh plemen naše države popolna, kar se tiče Makedonije in njene obrambe. Makedonija ni ne hrvaška, ne srbska, ona je naša, in kdor udari njo, udari naš narod. On ve, da bo večina parlamenta primorana glasovati za mirovno pogodbo z Bolgarsko, toda on se pridružuje protestom in glasovom onih, ki izjavljajo, da je ta pogodba samo vsled pritiska razmer vsiljena naši državi.

Posl. Agatanović (demokrat) očrta v dolgem govoru prihod in razvoj Bolgarov in Srbov v zgodovini. O Bolgarih pravi, da so vedno hoteli voditi germansko politiko, da se nikdar niso kazali Slovane, temveč da so v vojni govorili, da so Mongoli. Trpko je, da je ravno njihov Radoslavov izjavil v sobranju leta 1916, da bo morda obstojala Srbija, da pa Srbov ne bo več. Govornik pravi dalje, da je srbski narod nenavadno plemenitega značaja. Njemu kot starejšemu in pametnejšemu slovenskemu bratu se mora pokoriti Bolgar kot mlajši in premagani. Oba pa morata imeti pred očmi zvišeni cilj ne samo slovenski, temveč

tudi jugoslovenski. Posl. Stojanović pravi, da nimamo nobene koristi od tega, kar nam nudijo Bolgari, zato naj se ne sprejme nobeno staro bolgarsko ozemlje, marveč naj se zahteva odškodnina v denarju za prizadeto škodo. Poslan. Batić zagovarja, naj ima država napram Bolgariji isto pomirljivo in prijateljsko politiko, kakor na mirovni konferenci. Ne sme se pozabiti, da so tudi Bolgari Slovani in naši bratje. Posl. dr. Ante Jagić (Narodni klub) tudi zagovarja prijateljsko stališče napram Bolgariji.

Nato preide na vprašanje Albanije in Italije ter omenja rafiniranost Italije ki počenja take zločine v našem Primorju. Ob tričetrt 20. se seja zaključuje in odredi prihodnja seja na jutri ob 16. uri z istim dnevnim redom.

Ministrski svet.

LDU Beograd, 13. septembra. Na današnji seji ministrskega sveta se je pravljalo o uradniškem vprašanju in o tekočih poslih. Minister za zunanje stvari dr. Trumbić je poročal o svojem delu glede jadranskega vprašanja in o razdelitvi brodovja bivše Avstro-Ogrske.

Poljski dementi.

LDU Zagreb, 14. septembra. Poljski generalni konzulat v Zagrebu najodločneje dementira v včerajšnjih zagrebških listih razširjeno vest o agitacije s poljske strani proti čehoslovaški republiki, da bi izzvale vojno s to državo. Ravno nasprotno je pokazala Poljska, da hoče s sosedno čehoslovaško republiko živeti v miru in ljubezni; saj se je pokorila odločbi antante v tešinskem vprašanju, katera je prisodila 150 tisoč Poljakov čehoslovaški republiki.

Gospodarstvo, trgovina.

— **Obrtniški kongres v Celju.** Na poziv občeslovenskega obrtnega društva v Celju, se je vršil 5. t. m. v celjskem Nar. domu kongres načelnikov slovenskih obrtnih zadrug in obrtnih društev. Kongres je popolnoma vspjel. Zastopanih je bilo 52 obrtnih zadrug in 13 obrtnih društev iz vseh krajev Slovenije. Vlado je zastopal na shodu vladni svetnik dr. Zužek Leopold, delegacijo min. finance finančni svetnik Sedlar, poverjenstvo za socialno skrb dr. Kuhelj, naučno upravo vladni svetnik Subic, mestno občino celjsko vladni komisar Poljanec, inšpektorat drž. železnice Testen, juž. železnico Bučar, trgovsko in obrtniško zbornico v Ljubljani Francetti Eng., obrtno šolo v Celju Pregelj Ciril. Zborovanje je otvoril Ivan Rebek iz Celja in zelo spretno vodil Zdravec Jakob iz Središča, podpredsednik je bil Jemc Franc iz Bleda. Vkljub zelo pitemu odmerjenemu času se je dnevni red, ki je bil zelo obširen in je obsegal najvažnejša vprašanja obrtništva, mogoče prerešati in dovršiti ter so se k vsem točkam sprejele resolucije in storili sklepi, ki bodo pod imenom „celjski obrtniški program“ tvorili podlago bodočemu obrtniškem delu v Sloveniji. Glavni poročevalci so bili gosp.: Zdravec, Dolenc, Lesničar, Rebek, Francetti, Zupanc, dr. Mohorič in Založnik. Debate so bile mestoma zelo ostré, zborovanje nad vse zanimivo. Bil je to zares dan pozitivnega dela, kakor se jih malo doživi v sedanjih časih, brez političnih debat in brez strankarskih izbruhov. O zborovanju se bo še obširneje poročalo. Od ministra za soc. politiko g. dr. Kukovca, ministrstva za trgovino in industrijo, ljubljanskega oddelka ministrstva za trgovino in obrt in zanatskega saveza v Beogradu so došli pozdravi. Zborovanju je sledil banket v restavracijskih prostorih Narodnega doma, ki so bili zelo lepo okrašeni, in se je ob bogato obloženi mizi restavrateške gospe Peršev pri zvokih marljive godbe v prisrčnem razgovoru in vznešenih besedah razvila zelo prijetna zabava. Banket sta počastila s svojim prihodom mestni komandant polkovnik Tosić in starosta celjskih Slovencev dr. Josip Sarneck.

Gospodarski položaj Nemčije in Francije. Listi prinašajo kratko vsebino spomenice, ki jo pripravila svet zveze narodov o gospodarskem položaju alirancev in Nemčije. Iz te spomenice izhaja, da je Nemčija v mnogo manj težavnem položaju kakor država zmagovalcev, n. pr. Francija. Listi podajajo, da ako se ne bo ustvarilo pravo razmerje potem izoršitve mirovne pogodbe in po načelih pravičnosti, da bo zmagovalca Francija izšla iz vojne z mnogo večjimi bremenami kakor premagani narod ter se nadeja, da se bodo iz spomenice izvajale praktične posledice.

Donavska konferenca preloženca. Radi odhoda romunske delegacije v Aix les Bains, da bi konferenca s Take Joneskom, se je preložila donavska konferenca na 16. t. m.

Rusko zlato v antantnih rokah. Ko so Čehoslovaki l. 1918. zasedli Kazan, je bil odnešen del ruskega zlata v Samaro, pozneje pa v Omsk. Večji del tega zlata je predal Kolčak Angliji, Franciji in Japonski v plačilo za vojni material in čete, ki so bile poslani, da uničijo ruski narod. Cela svota, ki jo je predal Kolčak, znaša v zlatu 3230 ruskih pudov. Velike svote je doniral Kolčak v inozemskih bankah v garancijo izplačevanja vojaških mezd in nabavo municije. Ruski protirevolucionarci so porabili svoto od 600 milijonov zlatih ruskih rublev, to je tretji del ruske zaloge zlata. Vse to zlato se nahaja sedaj v antantnih krempljih.

Sport.

S. I. T. V. — Rapid. Priliko smo imeli prisostvovati dvema res ostrima in zanimivima tekmama med marib. Rapidom in športno sekcijo telovadn. društva v Inomostu. Moštvo, ki je igralo v Mariboru ni bilo ravno najboljše. Po informaciji sem izvedel, da je igral S. I. T. V. s 6 rezervami. Nekaj igralcev je že bolj priletnih, a tekmujejo mnogo bolje od svojih mlajših tovarišev. Rapid je nastopil pri obeh tekmah s svojim popolnim prvim moštvom. Igra je bila ostra in v hitrem tempu, napadi so se menjavali s hitro naglico. Drugi dan je spremenil I. T. V. svojo formo in bil dokaj boljši, zlasti branilca, golman in center-half. Prvi dan je bil izid tekme 5:1 (2:1) v korist Rapidu. Istotako drugi dan 2:1 (1:1). Drugi dan je igral proti koncu le z 10 igralci; desna zveza, ki je bil prejšnji dan golman, je vsled bolezni odstopil. Bilo je več lepih napetih momentov. Drugi dan je bila igra malo surova, deževalo je prostih strelav. Sodnik Nemec pa je

bil drugi dan popolnoma na svojem mestu in res nepristranski, kar pa ne moremo trditi o sodniku prvega dne (Friedau). Prezrl je namreč mnogo »hands« in »ofsides«. Publika se je v velikem številu udeležila tekem.

Slovenski športni teden. Kot zaključek letošnje letne športne sezone priredi Športna zveza Ljubljana v dneh 25. septembra do 3. oktobra »Športni teden« s tekmami za prvenstvo Slovenije v vseh športnih panogah. Ta teden naj nam predečuje vspehe naših športnih organizacij in naj nam pokaže kaj vse premoremo na športnem polju. Teden se prične z lahko atletskimi meetingi 25. in 26. t. m., tako tek po ljubljanskih ulicah, kolesarske tekme na dirkališču. Na Ljubljani tekma v veslanju. V plavanju se vrši tekma že v nedeljo. Odlično bo zastopana tudi naša najbolj razvita športna panoga, nogomet. Avtomobilni klub bo uprizarjal hitrostne tekme. Tako bo športni teden zanimiv ne le za športnike, ampak tudi za širše sloje. Našim šport. klubom priporočamo kolikor mogoče veliko udeležbo, da bodo poneli tudi naše ime tja v belo Ljubljano. Maribor lahko uspešno konkurira z Ljubljano.

Iz Anjerze. Poroča se, da so bili Čehoslovaki na olimpijadi diskvalificirani, ker so prelinili tekmo z Belgiji, in so predloženi v izključenje iz FJFA (iz mednarodnega nogometnega saveza).

Lawn-Tennis. Na turnirju v Zagrebu so bili poraženi igralci, za katere se je garanciralo. Od rezultata beležimo: Prvenstvo Jugoslavije: Kacijančič—Lederer 6:1, 6:3, Antolkovič—Smerček 6:1, 6:3, Hinko—Andrič 6:3, 6:0. Turnir se nadaljuje.

Mednarodne nogometne tekme v Ljubljani. Innsbrucker S. V., prvak Tirolske v nogometu, je tekmoval z ljubljansko Ilirijo v dveh tekmah, ki so izpadle v korist slovenskega prvaka. Pri prvi tekmi 4:0 (3:0), pri revanši 5:1 (3:0). S tem je dala Ilirija začetku jesenske sezone lep uvod in upa na še nadaljne vspehe.

Jugoslov. prvenstvo v skoku pri plavalnih tekmah v Karlovcu dne 8. t. m. je odnesel Slovenec gosp. Kavšek (Ilirija). Istotako je odnesla Ilirija tretje darilo (Vodišek). Ostala prvenstva so si priborili člani »Viktorije« iz Sušaka.

Glavni urednik: Radojko Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Zahtevajte v vsaki gostilni in kavarni „Tabor“!

Mala oznanila.

Išče se lokal za trgovino. Ponudbe na upravo lista pod »S. T. 203«. 497

Krojaškega pomočnika sprejemem takoj tudi ako ni popolnoma izmožen vsega dela. Stofa, Koroščeva ul. št. 8. 494 2—2

Izvršni obed eventuelno večerjo v boljši hiši. Naslov pove upravištvo. 486 2-2

Mobilvano mesečno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. septembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Radi izpraznenja odda:

Omaro za led, priprave za ločenje piva, železnino (tračnico poljske železnice, ograje, strojne dele, cevi, škripce za jermene, gonilna koleša, ležišča, (stara in železo), gospodarske predmete vozove, sani, samokoljice, vozne prikljake, stroj za obračanje sena, konjske in volovske opreme, slamoreznico, drobilni mlin, poljsko pekarno, železne tečajnike, olnice in oboje, železne peči in ognjišča, decimalne tehtnice, košle iz lit-tega železa, železne postelje, želelje, verige, žage, prazne zabojne in sode, odpadke cinkove pločevine, brusilne kamne, steklenice (flaškone) stari papir (za trgovce) ter steklen sod. Tovarna za vžigalice v Rušah. 2—2 484

Štampilje

Datum-štampilje
Pečate iz medi
Stroje za paginiranje
Aparati za šivanje antov

dejavlja najhitreje in najceneje

Ludovik Šef Maribor

Prešernova ulica št. 1

Tovarniška zaloga papirja in specijalna trgovina pisarniških potrebščin. 389

Brzjavni: Papiršef Maribor.

Banka v Mariboru
sprejme takoj 498 2—1

slugo in tekača.
Ponudbe pod »15.320« na upravištvo tega lista.

Nova lekarna v Mariboru
Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem na Glavnem trgu št. 20 v Mayerjevi hiši odprl
lekarno „Pri sv. Arelu“
in jo obilno založil z vsemi zdravili in zdravilnimi potrebščinami.
Mr. Ph. Ivan Vidmar
lekarnar.
328 10—7

Najlepši nedeljski izlet z izletniškim vlakom na Koroško
Klopinsko jezero.
Za izvrstno oskrbo skrbi hotel „Klopinsko jezero“.

Tovarna usnja in jermenov
Phil. Knoch, Celovec
priporoča najfineše gonilne jermene iz usnja za vsa podjetja po najugodnejših cenah. — Izdelovanje gonilnih podlog v vsaki obliki in velikosti, usnjate plošče, kolobarji okrogle in kordelne vrvice itd. kakor tudi dokazano najboljših usnjatih vrvi.
Najsposobnejša tovarna usnja.
487 8—2

Največje domače podjetje v Jugoslaviji!

„Balkan“

Trgovska, špedicijska in komisijska delniška družba

• **MARIBOR** •

Pisarna: Cankarjeva ulica št. 1
Telefon Interurb. 375

Redne zveze z največjimi tu- in inozemskimi tvrdkami.

Spedijski oddelek:
Prevažanje vsakovrstnega blaga na mariborskem trgu, špedicija vseh vrst, zacinjanja, prevoz z nabivalnimi vozovi na vse strani, selitve s patentiranimi vozovi, vohiščenja raznega blaga in pohištva.

Blagovni oddelek:
Prodaja vsakovrstnega blaga na debelo, import ter eksport, prekmorska kupčija.
Komisija:
Prevzame se vseh vrst blago v prodajo.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru

Deln. glavnica z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron **CENTRALA V LJUBLJANI** Deln. glavnica z rezervn. zakladi okrog 50 mil. kron

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju, ekspozitura Ptuj.

Obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun s 3 odstotkov brez odpovedi, proti trimesčni odpovedi s 3 in četrt odstotkov čistih.
Kupuje in prodaja devize, valute, vrednostne papirje itd., eskontira monice, devize, vrednostne papirje itd.
Izdaja čeki, nakupe in akreditive.
Daje trgovske krepite pod ugodnimi pogoji in predlaga na vrednostne papirje in blago.
Izvršuje vse bančne transakcije.